

Phẩm 16: TÁN THÁN

Bấy giờ, Mạn-thù-thất-lợi Đại Bồ-tát liền từ chỗ ngồi đứng dậy đánh lễ chân Phật, mặc y che vai trái, gối phải sát đất, chắp tay cung kính bạch Phật rằng:

– Bạch Thế Tôn, công đức của Như Lai thật là hiếm có, không gì sánh bằng, không thể nghĩ bàn, chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai đều không có gì khác vậy. Nếu được thấy Như Lai hoặc nghe công đức thì loài hữu tình này cũng khó nghĩ bàn. Lại một lần nữa, hôm nay con được thấy Phật chuyển xe pháp lớn thật là điều chưa từng có, nên hân hoan vui mừng. Nói lời này rồi, liền bay lên hư không cao bảy cây Đa-la, chắp tay khen rằng:

*Tất cả loài hữu tình
Chỉ Phật là tối tôn
Không có ai sánh bằng
Hưởng lại có người hơn.
Ngã, pháp hai đều không
Diệu lý Vô đẳng đẳng,
Chỉ Phật Thế Tôn, ta
Sánh bằng, không sánh bằng.
Phiền não và tập khí
Đều hết hẳn không còn,
Biết được tất cả pháp
Đều sáng rõ phân minh,
Hoặc trí hoặc thuyết pháp
Không ai kịp được Phật.
Thế giới ba lần ngàn
Chỉ Phật là độc tôn.
Mười lực, Vô úy thấy,
Thật có chẳng hư dối.
Đế Thích cùng Phạm vương,
Thấy đều không thể bằng
Đại ân Đức Thế Tôn,
Thấm khắp các hữu tình.
Việc này khó nghĩ bàn,
Nhất định không ai bằng
Thường đem tuệ vi diệu
Và phương tiện thiện xảo,
Giáo hóa các hữu tình,
Đều làm cho được lợi lạc.*

Bấy giờ, trong hội có một Thiên tử tên là Diệu Sắc, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân Phật, mặc y che vai trái, gối phải sát đất, chắp tay hướng Phật, dùng kệ khen rằng:

*Có kẻ nói thế gian ngang Phật,
Lời ấy là cuồng dối chẳng thật.
Nếu nói Pháp Vương là tối tôn,
Lời này chắc thật chẳng hư vọng.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Những hàng trời, người đang vấn nạn
Không ai bề được Đại Sư ta.
Thiện Thệ hàng ma dẹp ngoại đạo
Dẫn dắt thế gian đến giải thoát.
Bốn biện thanh tịnh nói không cùng
Thuốc mầu cam lồ thí hữu tình
Quán khắp các pháp trí vô ngại
Tất cả sát-na chẳng giảm mất.
Bình đẳng đại Bi xem hữu tình,
Tâm luôn thanh tịnh, chẳng nhiễm tục.
Biết rõ hoàn toàn căn, dục, tánh,
Tùy sự thích nghe, nói thích hợp.
Phiền não sai khác, chẳng phải một
Chỉ bày vô lượng môn đối trị.
Chỉ Phật khéo nói, nhân duyên kia,
Chuyên vì lợi lạc chúng hữu tình.
Gặp Phật nghe pháp chẳng chứng Thánh,
Hữu tình như thế thật khó độ.
Đại danh Như Lai phải khát ngưỡng,
Kẻ nào được thấy, ích vô lượng.
Phật trí luôn làm tâm thanh tịnh,
Được nghe chánh pháp, khởi sinh tử.
Nghe danh hiệu Phật điềm lành lớn,
Thường niệm Thế Tôn luôn hỷ lạc,
Phát tâm hướng Phật sinh trí tuệ,
Như giáo siêng tu thành chủng trí.
Giới phẩm thanh tịnh, không vấn đục,
Tĩnh lự đệ nhất, tâm bình sáng,
Trí tuệ tối thắng khó khuynh động,
Biển pháp thanh tịnh như cam lồ.
Tất cả hữu tình ưa buông lung,
Chư Phật chuyên tinh, lìa thế gian,
Từ mẫn hữu tình như con một,
Ân đức sâu dày, không đền được.
Trước nói pháp phá giặc kết sử,
Sau dẹp Thiên ma, quân huyễn hóa.
Thế Tôn đã nói lỗi ba cõi,
Rộng bày vô lượng đức Niết-bàn
Trăm ngàn đại kiếp khó được nghe
Nên con chí thành, nay tán lễ.

Bấy giờ, trong hội có một vị Thiên tử tên là Thiện Danh, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân Phật, mặc y che vai trái, gối phải sát đất, chấp tay hướng về Phật dùng kệ khen rằng:

Như Lai bình đẳng hành đại Từ
Nếu có thể dùng trí độ người

Đê-bà-đạt-đa được độ trước
Hướng gì đối với hữu tình khác.
Nay tôi chẳng muốn để luống qua,
Tu trì đại hạnh đền ân Phật,
Nếu chỉ tự chứng Diệt vô lậu,
Với ân Phật ấy, chưa đền được.
Nếu có tu hành thâm giáo Phật
Mới được gọi là chân Phật tử.
Phật cần khổ mãi, vì hữu tình
Ân lớn vô thượng khó trả được.
Đại Từ mở ra chân Diệu pháp,
Khiến chúng tự hành, giáo hóa người.
Nếu Phật chẳng xuất hiện thế gian,
Tất cả hữu tình chịu khổ lớn:
Chỉ có ác thú không trời, người,
Nghe toàn các thứ âm thanh khổ,
Chịu khổ các cõi, không ai khởi.
Vì phiền não ràng buộc hữu tình.
Phật muốn cởi bỏ các gút độc,
Lại được buộc vào dây đại Bi.
Như Lai ruộng phước lớn của đời
Nương pháp chánh tu lìa ác thú.
Nếu trái lời Phật, chẳng tu hành,
Nhất định chẳng được sinh trời, người.
Nếu ở chỗ Phật khởi tâm ác,
Hoặc chẳng ưa nghe pháp thâm sâu,
Loài hữu tình này thật đáng thương
Quyết định ở mãi chỗ tăm tối.
Như Phật Thế Tôn trí tự biết,
Việc ấy Như Lai mới hiểu rõ.
Trí Phật chẳng phải để so lường,
Cúi đầu đánh lễ mười phương Phật.
Vô úy, trí, lực, pháp bất cộng,
Chỉ Phật Thế Tôn bậc viên mãn.
Tướng hảo trang nghiêm hương vi diệu,
Người xem không chán, vượt các sắc.
Ba môn khai mở chẳng tạm dứt.
Hoa Phật thanh tịnh, nay tôi lễ.
Chỉ Phật hiểu đúng Vô thượng giác.
Vĩnh viễn ra khỏi các hiểm nạn.
Phật là đệ nhất, là tối thượng.
Cúi đầu quy mạng Đấng Lương Túc.
Phật đem nước chánh pháp công đức
Rửa trừ được hết các uế bản
Thế Tôn xưa nay sạch trong ngoài,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tôi nay đánh lễ thân chân tịnh.

Bấy giờ, Đại phạm Thiên vương chủ cõi Kham nhẫn, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân Phật, mặc y che vai trái, gối phải sát đất chấp tay hướng Phật, dùng kệ khen rằng:

*Như Lai thù thắng phước tuệ đủ,
Lợi lạc hữu tình chẳng tạm ngưng,
Thường rưới cam lồ cứu đói khát,
Con nay đánh lễ Bạc Lợi Tha.
Hơn hết thế gian, Người khả kính,
Loài kia vẫn đến cúng dường Phật,
Đầy đủ các thiện, hết các ác,
Con nay kính lạy Bạc Vô Đẳng.
Vi cứu vớt khắp các hữu tình,
Chẳng còn hạnh nào không tu học,
Vượt khỏi sinh tử được an vui,
Con nay đánh lễ Bạc Cứu Thế.
Đánh lễ thân vi diệu sắc vàng.
Đánh lễ Bạc thuyết pháp cam lồ.
Đánh lễ trí thanh tịnh không bẩn.
Đánh lễ tất cả rìng công đức.*

Bấy giờ, Phật bảo Đại phạm Thiên vương rằng:

–Lành thay, lành thay! Như điều ông khen đối với Như Lai là thật chẳng phải hư dối. Vì sao? Trong vô lượng kiếp, chư Phật Thế Tôn đã tu tập nhiều loại công đức trí tuệ, do đó quả vị hoàn toàn đầy đủ. Vì sao? Vì Như Lai đầy đủ Bồ đề, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa. Ba nghiệp thân, ngữ, ý đều thanh tịnh, nên thông suốt được chân như, thật tế, vì trụ thật tế nên điều đã nói chẳng hư dối. Khi ấy, Đại phạm Thiên vương đánh lễ chân Phật, chấp tay cung kính, bạch Phật rằng:

–Cúi xin Thế Tôn dùng năng lực thần thông làm cho Bát-nhã ba-la-mật-đa này trụ lâu ở thế gian để làm lợi lạc cho tất cả.

Bấy giờ, Phật bảo Đại phạm Thiên vương:

–Tất cả Như Lai trong mười phương ba đời dùng đại thần thông, cùng chung hộ niệm Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa trụ lâu ở thế gian để làm lợi lạc cho tất cả. Trời, Ma, Phạm chí, ngoại đạo, Sa-môn đều không thể phá diệt và gây trở ngại. Vì sao? Vì ta nhớ quá khứ có Phật tên là Bảo Nguyệt Như Lai, đầy đủ mười hiệu, cõi nước tên là Vô Hủy, kiếp số tên là Hỷ Tấn. Phật kia có hai đệ tử Bí-sô làm đại Pháp sư, khéo thuyết giáo pháp thâm sâu. Một tên là Trí Tịnh, hai tên là Đế Thọ, thường theo Phật kia chuyển xe chánh pháp, trải qua một kiếp tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, trăm ngàn ức chúng ma quân ở thế giới ba lần ngàn đều được giáo hóa phát tâm Bồ-đề. Vì thế nên các Thiên ma đều không có sức phá diệt và cản trở.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Tịch Tĩnh Tuệ liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân Phật, mặc y che vai trái, gối phải sát đất, chấp tay cung kính bạch Phật rằng:

–Bảo Nguyệt Như Lai trụ ở chỗ nào? Vẫn còn trụ đời hay đã Niết-bàn?

Bấy giờ, Thế Tôn bảo Tịch Tĩnh Tuệ rằng:

–Thiện nam, cách phương Đông hơn mười ngàn ức thế giới chư Phật, đã từng có thế giới tên là Vô hủy. Trong thế giới ấy, Như Lai thọ một vạn kiếp. Ở thế giới ấy, Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thường thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Các Thiên ma và ngoại đạo... không thể làm chướng ngại đối với kinh điển này và đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột. Bí-sô Trí Thịnh nay là Mạn-thù-thất-lợi. Bí-sô Đế Thọ nay là Tối Thắng Thiên vương. Hai vị Bồ-tát này đã dùng các phương tiện thiện xảo ủng hộ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa làm cho trụ lâu ở đời. Mười phương cõi Phật nếu có thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này thì hai vị Bồ-tát ấy liền đến nghe nhận. Như ngày nay, ta thuyết pháp môn này, phóng Đại Quang Minh, họ tìm theo ánh quang minh mà vân tập đến đây.

M